

Çocuk ve Yaban Hayatı Köprüsü

Aysel Banu YAVUZAL

Çocuk ve Yaban Hayatı Köprüsü

Aysel Banu YAVUZAL

Leo, kasabanın kenarındaki sıcak bir evde yaşıyordu; yoğun yol gün boyu arabalarla uğulduyordu. Sık sık yatak odasının penceresinden trafiğin hızla geçişini izler ve bütün o arabaların nereye gittiğini merak ederdi. Güneşli bir sabah annesi bez bir çantaya atıştırmalıklar koydu ve 'Hadi gezmeye çıkalım, Leo!' dedi. Leo sarı sırt çantasını ve yeşil şapkasını kaptı, bir maceraya hazırdı.

Yolda giderken Leo burnunu cama dayadı ve yolun kenarında duran, korkmuş görünen bir geyik gördü. 'Anne, bak!' diye bağırdı. 'O geyik karşıya geçmek istiyor ama arabalar çok hızlı!' Annesi yavaşladı ve yumuşak bir sesle, 'Yoğun yollar hayvanlar için tehlikeli olabilir, Leo. Ne zaman güvenli olduğunu bilemezler,' dedi. Geyik ormana geri dönerken Leo'nun kocaman kahverengi gözleri endişeyle açıldı.

O gece Leo geyiđi düşünmekten kendini alamadı. Annesine, 'Hayvanların yollardan güvenle geçmesine yardım etmek için ne yapabiliriz?' diye sordu. Annesi gülümsedi ve 'Sadece yaban hayatı için yapılmış özel köprüler ve tüneller duymuştum. Hayvanların zarar görmeden yolculuk etmesine yardımcı oluyorlar,' dedi. Leo'nun yuvarlak yüzü, ön dişleri eksik bir gülümsemeyle aydınlandı. 'Daha fazlasını öğrenmek istiyorum!' dedi ve defterini almaya koştu.

Ertesi gün Leo ve annesi kütüphaneye gitti. Yaban hayatı köprülerinin ve tünellerinin resimlerini içeren kitaplar buldular. Leo, geyiklerin, tavşanların ve hatta ayıların yoğun yollardan geçmek için bu güvenli yolları kullandığını öğrendi. 'Şuna bak!' diye işaret etti Leo. 'Çimen ve ağaçlarla kaplı bir köprü ve hayvanlar doğrudan yolun üzerinden yürüyor!' Annesi başını salladı. 'İnsanlar hayvanların güvende kalması için dikkatlice plan yapmış.'

Leo, herkese yaban hayatı geitlerinin nasıl alıřtıđını gstermek iin bir maket yapmaya karar verdi. Karton kutular, yapıřtırıcı ve yeřil boya topladı. Annesi tneller iin kemerler ve minik ađalı bir kpr kesmesine yardım etti. Leo btn đleden sonra alıřtı; kk elleri meřguld ve yeřil řapkası hafife yana kaymıřtı. 'Bu řimdiye kadarki en iyi maket olacak!' dedi ve oyuncak geyiđine minik mavi bir tasma ekledi.

Önce Leo, kilden yapılmış küçük arabalarla yoğun yolu yaptı. Sonra yeşil keçe çimen ve minik dal ağaçlarıyla kaplı geniş bir köprü ekledi. 'Geyik buradan geçecek,' dedi ve oyuncak geyiğini köprüye koydu. Geyiğin beyaz bir göğüs lekesi ve ince bacakları vardı ve güvenli yolda gururla duruyordu. Leo gülümsedi ve gerçek hayvanların böyle bir köprüyü kullandığını hayal etti.

Sonra Leo, daha küçük hayvanlar için yolun altına bir tnel yaptı. Bir karton tp kullandı ve stn kahverengi kâğıtla kapladı. 'Tavşan buradan zıplayabilir,' dedi ve kulağında kırmızı kurdele olan küçük gri-kahverengi bir tavşanı tnelin girişine koydu. Tavşanın tyl kuyruğ, sanki zıplamaya hazırmış gibi kıpırdadı. Leo ellerini çırpı. 'Bu mkemmell!'

Leo maketine daha fazla hayvan ekledi: bir tilki, bir kirpi ve bir ördek ailesi. Her birinin karşıya geçmek için kendi güvenli yolu vardı. Köprüye minik pati izleri çizdi ve 'Hayvan Geçidi' yazan küçük tabelalar koydu. Annesi ona bir atıştırma getirdi ve 'Herkese yolların yaban hayatını nasıl düşünebileceğini öğretiyorsun,' dedi. Leo parladı. 'Yarın arkadaşlarıma göstermek istiyorum!'

Ertesi gün Leo arkadaşlarını maketini görmeye davet etti. Mutfak masasının etrafında toplandılar, gözleri hayretle açılmıştı. 'Vay! Bu ne?' diye sordu arkadaşı Mia. Leo açıkladı: 'Bu bir yaban hayatı köprüsü ve tüneli! Hayvanlar yoldan güvenle geçmek için bunları kullanıyor.' Geyiğin köprüden nasıl yürüdüğünü ve tavşanın tünelden nasıl zıpladığını gösterdi. Arkadaşları sevinçle bağırdı.

Leo'nun arkadaşlarının soruları vardı. 'Gerçek hayvanlar bunları kullanıyor mu?' diye sordu Sam. Leo başını salladı. 'Evet! İnsanlar bunları birçok yerde yapıyor. Hayvanların arabalara çarpılmadan yolculuk etmesine yardımcı oluyorlar.' Mia, 'Bu çok havalı! Daha fazla maket yapmaya yardım edebilir miyiz?' dedi. Leo'nun ön dişleri eksik gülümsemesi yüzüne yayıldı. 'Tabii! Koskoca bir yaban hayatı geçitleri kasabası yapabiliriz!' Hepsi güldü ve plan yapmaya başladı.

Leo'nun annesi maketi komşulara göstermelerini önerdi. Maketi ön bahçedeki bir masaya kurdular ve insanlar bakmak için durdu. Leo köprünün ve tünelin nasıl çalıştığını anlattı, geyiği ve tavşanı işaret etti. 'Yollar yaban hayatını düşünmeli,' dedi. 'Dikkatlice plan yaparsak dünyayı güvenle paylaşabiliriz.' Komşular başlarını salladı ve gülümsedi, onun akıllıca fikrinden etkilendiler.

Bir komşu, Bay Patel, 'Leo, maketin harika! Bana bir gezide gördüğüm gerçek bir yaban hayatı köprüsünü hatırlattı. Hayvanlar onu kullanmayı öğreniyor ve bu onları güvende tutuyor,' dedi. Leo'nun gözleri parladı. 'Gördün mü? Gerçekten işe yarıyor!' Maketinin büyüklere de bir şeyler öğretmesinden gurur duydu. Annesi kolunu ona doladı ve 'Bir fark yaratıyorsun, Leo,' dedi.

O akşam Leo'nun ailesi maketin etrafında toplandı. Babası, 'Bu fikri nasıl buldun?' diye sordu. Leo onlara yolun kenarındaki korkmuş geyiği ve nasıl yardım etmek istediğini anlattı. 'İnsanların hayvanlar için güvenli yollar yapabileceğini öğrendim,' dedi. 'Ve hepimiz önemseyerek yardımcı olabiliriz.' Ailesi alkışladı ve küçük kız kardeşi ona sımsıkı sarıldı.

Leo'nun maketi bir hafta boyunca okulda sergilendi. Öğretmeni Bayan Garcia, 'Leo, hepimize önemli bir şey öğrettin. Yollar yaban hayatını düşünmeli,' dedi. Leo yeşil şapkası ve yaprak desenli mavi tişörtüyle maketinin yanında gururla durdu. Her sınıfa geyiğin ve tavşanın güvenle nasıl karşıya geçtiğini gösterdi. Herkes onun akıllıca fikrini sevdi.

Kısa süre sonra daha fazla çocuk yaban hayatı geçitleri yapmak istedi. Leo onlara karton köprüler ve tüneller yapmalarında yardım etti. Sınıfta koca bir maket duvarı oluşturdular. Leo'nun arkadaşı Mia, 'Kasaba meclisine söylemeliyiz!' dedi. Leo'nun annesi bir mektup yazmalarına yardım etti. Kasaba meclisi cevap yazdı ve yaban hayatı geçitleri eklemeyi düşüneceklerini söyledi. Leo'nun kalbi umutla doldu.

O gece Leo yatağında yatarken gerçek geyikleri ve tavşanları düşündü. Bir yerlerde hayvanların insanlar önemseydiği için güvenle karşıya geçtiğini biliyordu. Gülümsedi, kahverengi gözleri yavaşça kapandı. Yollar yaban hayatını düşünmeli, diye düşündü. Ve iyi kalpler ve akıllıca planlarla insanlar ve hayvanlar dünyayı güvenle paylaşabilir. Herkes onun fikrini sevdi ve hayvanlar güvende kaldı.